

άρχισε να κατασκευάζεται τον Ιούνιο 1998 και περατώθηκε στο τέλος του έτους 2002. Το συνολικό κόστος ανήλθε σε Ευρώ 8,5 εκατ., ενώ οι 5 κτηριακές ενότητες καλύπτουν εμβαδόν 11.900m².

Ειδικότερα:

- Το Κτήριο 1, εμβαδού 2.760m², περιλαμβάνει 12 αίθουσες διδασκαλίας, με δυναμικότητα από 50 - 110 θέσεις.

- Η Κτηριακή ενότητα 2, περιλαμβάνει τα κτήρια 2Α, 2Β, 2Γ

α) Το Κτήριο 2Α, εμβαδού 1.680m², περιλαμβάνει τα γραφεία Διοίκησης της Σχολής.

β) Το Κτήριο 2Β, εμβαδού 310m², χρησιμοποιείται ως αίθουσα διδασκαλίας 150 θέσεων και επίσης ως αίθουσα εκδηλώσεων της Σχολής.

γ) Το Κτήριο 2Β, εμβαδού 420m², είναι αμφιθέατρο 300 θέσεων, το ο-

ποίο έχει δυνατότητα διαχωρισμού σε δύο ανεξάρτητες αίθουσες των 150 ατόμων.

- Το Κτήριο 3, εμβαδού 2.300m², στεγάζει το εργαστήριο Μεταλλικών Κατασκευών και περιλαμβάνει τον κυρίως εργαστηριακό χώρο, μηχανουργείο, αμφιθέατρο 80 θέσεων και γραφειακούς χώρους.

- Το Κτήριο 4, εμβαδού 2.700m², ανήκει στον Τομέα Γεωτεχνικής και περιλαμβάνει τα εργαστήρια Εδαφομηχανικής και Θεμελιώσεων και γραφειακούς χώρους.

- Το Κτήριο 5, εμβαδού 1.730m², στεγάζει το Εργαστήριο Στατικής και Αντισεισμικών Ερευνών και περιλαμβάνει τον κυρίως εργαστηριακό χώρο και γραφεία.

Σήμερα, η Σχολή προσφέρει το κύριο εκπαιδευτικό και ερευνητικό

της έργο, στα άριστα εξοπλισμένα 38.000m², των κτηριακών της εγκαταστάσεων, στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου. Υποστηρίζεται από τις ισχυρές γειτονικές εγκαταστάσεις αιχμής, όπως είναι η νέα υπερσύγχρονη Κεντρική Βιβλιοθήκη, τα προηγμένα δίκτυα τηλεματικής, το μεγάλης ισχύος Κέντρο Η/Υ και το Θωμαΐδειο Κέντρο Εκδόσεων. Είναι χτισμένη μέσα σ' ένα από τα ωραιότερα τμήματα του καταπράσινου πάρκου της Πολυτεχνειούπολης, διαθέτοντας ένα εξαιρετικό και ευρύχωρο φυσικό περιβάλλον, πρότυπο για τις ελληνικές συνθήκες. Σε κάθε φοιτητή της Σχολής, αντιστοιχούν 20m² κτηριακών εγκαταστάσεων, 15m² αιθουσών διδασκαλίας και εργαστηρίων και 100m² περιβάλλοντος χώρου.

Εκδήλωση μνήμης

Εκδήλωση μνήμης για τον Δημήτρη Μπίρη

Εκδήλωση μνήμης για τον δάσκαλο που έφινξε πρόωρα και αφινίδια από τη ζωή *Δημήτρη Μπίρη*, οργάνωσαν η Σχολή Αρχιτεκτόνων, με πρωτεργάτες τους διδάσκοντες της Οικοδομικής και η Πρυτανεία, στο υπαίθριο θεατράκι της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου, σ' έναν εικαστικό πολυ-χώρο που ο Δ. Μπίρης δημιούργησε με αγάπη και μεράρα, προκειμένου να στεγαστούν οι εκφράσεις πολιτισμού των μελών της Πολυτεχνειακής κοινότητας.

Κατά την έναρξη της εκδήλωσης η επιμ. καθηγήτρια ΕΜΠ *Ειρήνη Εφεσίου*, ευχαρίστησε εκ μέρους των διδασκόντων της Οικοδομικής όσους ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση. Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο επιμ. καθηγητής *Γιώργος Μακρής*, ο οποίος με εμφανή συγκίνηση, μεταξύ άλλων, ανέφερε: «... Ο Δ. Μπίρης, ανήκε στην ιδιαίτερη εκείνη κατηγορία των ανθρώπων, που ο θάνατος παίρνει μόνο τη ζωή, όχι όμως το έργο ούτε τη μνήμη τους. Εμείς οι συναδελφοί του, που εκτιμούσαμε το ταλέντο του, που θαυμάζαμε το κουράγιο και την ανεξάντλητη ενέργεια που κατέθετε, στην διδασκαλία των νέων αρχιτεκτόνων, εμείς που ίσως να ζηλεύαμε την

επιμονή και το πάθος του στην αναζήτηση (με κάθε θυσία) νέων εκπαιδευτικών δρόμων, εμείς οι φίλοι του, που δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το χαμόγελό του, το καθαρό και διερευνητικό βλέμμα του, τη γενναιοδωρία και την αρχοντιά του, το πάθος του για την ποιότητα και το ωραίο, τις ευστοχές παρατηρήσεις του που μας κινητοποιούσαν, το κέφι και τη ζωντάνια που έδινε στη συντροφιά μας, αισθανθήκαμε την ανάγκη να οργανώσουμε αυτή την εκδήλωση, ελάχιστο φόρο τιμής στη μνήμη και το έργο του". Ο κ. Μακρής έκλεισε την σύντομη αναφορά του, με αποσπάσματα από το έργο του πέρση ποιητή Τζελαλουντίν Ρουμί, θεωρώντας ότι μέσα από αυτά εκφράζονται με τον καλύτερο τρόπο τα αισθήματα όσων έζησαν από κοντά τον Δ. Μπίρη και επιπλέον, αρμόζουν στον άνθρωπο αυτό, που με αφοσίωση υπηρέτησε επί χρόνια το ΕΜΠ, προσφέροντας ατλόχερα γνώση, εμπειρία και αγάπη: "Κάποιος λέει: "Πέθανε ο Σαντά" / Δεν είναι da μικρό πράμα να πεις. / Δεν ήταν και τίποτα κομμάτια φλούδες / λάκκος με βρωμόνερα που παγώνει τη νύχτα / ούτε χτένα ξεδοντιάρικη / τσόφλια πεσμένα χάμω. / Ήτανε

σκόνη χροστή δίπλα σε τόση σκόνη... / Το μετάξι που δεν συγκροίνεται με γραμμωτό καμβά... / Η σταθερή μικρή κίνηση αυτή που μας μαθαίνει τη δουλειά. / Σαν ένα ρνάκι καθαρό που δεν λιμνάζει βροσκοντας / δρόμο προσεκτικά με άπειρες λεπτομέρειες... / Τώρα μέινε ήσυχος και καθαρός -ίδια πιξίδα- / τα τελευταία αγγίγματα λεπτής καλλιγραφίας. / Το όνομά σου σβήστηκε πιά / από το βονερό βιβλίο της ομιλίας... / (Τώρα) μόνο το στήριγμα της σημαίας / και ο άνεμος χωρίς σημαία. / (Τώρα) κολυμπάς μεσ' την απέραντη ρευστή ελευθερία".

Ακολούθησε ομιλία του αναπλ. καθηγητή *Φραγκίσκου Γουλιέλμου*, για την προσφορά και το έργο του Δ. Μπίρη και η εκδήλωση έκλεισε με μία εξαιρετικής ποιότητας θεατρική παράσταση, από τον Θεατρικό Τομέα του Μουσικού Τμήματος, που παρουσίασε το έργο του Ι. Καμπανέλλη "Ο μπαμπάς ο Πόλεμος", τιμώντας με την συμμετοχή του αυτή, τη μνήμη του δασκάλου, που στάθηκε δίπλα στα όνειρα της θεατρικής ομάδας του ΕΜΠ, βοηθώντας να δημιουργηθεί θεατρικός χώρος στο Ίδρυμα.